

Abstrakt

Archivní teorie a praxe stále mají tendenci hierarchizovat audiovizuální artefakty na ty, které stojí za to uchovávat, a na ty, které za to nestojí. Rostoucí množství obrazů, obrazovek a rozhraní v digitální sféře jen rozšířilo počet objektů, u nichž hrozí, že zmizí beze stopy. Jedním z těchto ztracených audiovizuálních objektů je prolínačka hvězdou, typ filmového přechodu, který spojuje dva obrazy nebo sekvence pomocí prolínačky ve tvaru hvězdy. Navzdory své viditelnosti se toto stříhové gesto již nevyskytuje v současné audiovizuální oblasti. Což nás vede k otázce: jak archivovat něco, co nemá hmotnou podstatu, co existuje pouze jako spojení dvou nebo více obrazů? Abychom na tuto otázku odpověděli, musíme vytvořit perspektivu, která onen digitální artefakt chápe jako archivovatelný. Prostřednictvím postavy fetišistického sběratele, vycházející Waltera Benjamina (1969) a jeho reflexe sběratelství, se snažíme nabídnout prostředky pro chápání prolínačky hvězdou, která je výzvou pro převládající epistemologické předsudky archivního světa vůči nehmotným, efemérním, hybridním a údajně “nízkým” kulturním prvkům.